

Dragobete
vs.
Sf. Valentin

Pro si Contra

Bonica Voinescu

DRAGOBETE versus SFÂNTUL VALENTIN

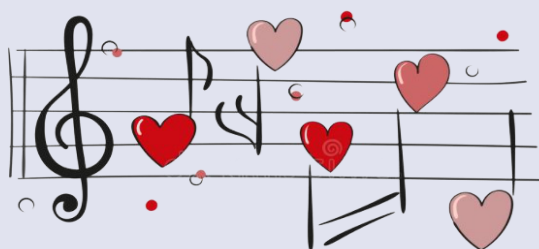
Luna februarie, luna dragostei, luna când ghiociei își scot capetele din zăpadă, luna când zilele friguroase se împletesc cu zilele când soarele aruncă săgeți calde către noi, luna când ne pregătim asemenea Babei Dochia să ne aruncăm cojoacele.

Dar luna februarie este și luna când sărbătoarea românească a dragostei, Dragobetele, este umbrită de Sfântul Valentin, sărbătoare împrumutată din occident. Oare trebuie să așteptăm luna dragostei ca să oferim cadouri sau flori? Oare trebuie să așteptăm toată oferta sau publicitatea din jurul Sfântului Valentin și să uităm că avem o sărbătoare minunată, sau serbăm Sfântul Valentin pe 14 februarie și Dragobetele pe 24 februarie?

În fond, este minunat să oferim sau să primim cadouri și flori. S-au scris mii de pagini despre etimologia cuvântului Dragobete, despre obiceiuri, dar, oare, are importanță, dacă ne bucurăm de dragoste, de respect, de flori?

În sate, unde se sărbătorește și acum Dragobetele, este un prilej pentru a-ți afișa dragostea în fața comunității.

„Dragobetele tradițional se sărbătorește pe 24 februarie, „în preajma zilelor Babei Dochia și a echinocțiului de primăvară. Mai ales în sudul României, există o perioadă întregă, la îngemănarea lunilor februarie cu martie sau, cel mai adesea, în martie, care stă sub semnul Dragobetelui. Îmbrăcați de sărbătoare, fetele și flăcăii se întâlneau în fața bisericii și plecau să caute prin păduri și lunci, flori de primăvară. Dacă se găseau și fragi înfloriți, aceștia erau adunați în buchete și se puneau ulterior în lăutoarea fetelor, timp în care se rosteau cuvintele: „*Flori de fragă/ Din luna lui Faur/ La toată lumea să fiu dragă/ Urâciunile să le despați*”¹. Pe dealurile din sat se aprindeau focuri, iar în jurul lor stăteau și vorbeau fetele și băieții. La ora prânzului, câte o fată se întorcea în sat alergând, obicei numit *zburătorit*, urmărită de un băiat căruia îi căzuse dragă. Dacă băiatul era iute de picior și o ajungea, iar fata îl plăcea, îl săruta în văzul tuturor. De aici provine expresia *Dragobetele sărută fetele!* Sărutul acesta semnifică logodna celor doi pentru un an, sau chiar pentru mai mult”¹[1]

¹[1] “Dragobetele logodniciul păsărilor” crestinortodox.ro

Discretă, sărbătoarea de Dragobete este umbrită de sărbătoarea Sfântului Valentin, din 14 februarie, marcată pentru prima dată în anul 496, de către Papa Gelasius I, care a inclus pe Valentin printre acei ... „ale căror nume sunt cinstitute în rândul oamenilor, dar ale căror fapte sunt cunoscute numai de Dumnezeu”. După cum presupune Gelasius, nimic despre viața lui nu era cunoscut. După legendă, el ar fi cununat un păgân cu o creștină, dăruia tinerilor îndrăgostiți flori din grădina lui și vindeca bolnavi. A fost învinuit de „cununare religioasă” a perechilor de îndrăgostiți, în ciuda poruncii împăratului roman Claudius al II-lea (268-270). De aceea, a fost condamnat la moarte și executat pe 14 februarie 269, din cauza credinței lui. Azi, **Valentin** este considerat patronul protector al îndrăgostiților. În cinstea Sfântului Valentin, în Statele Unite ale Americii și mai nou și în statele europene, se fac petreceri și baluri. Îndrăgostiții își fac cadouri. Despre cele două sărbători s-a scris mult, dar eu vreau să va întreb: **vă opriți la 14 februarie, sau va arătați iubirea și pe 24 februarie?**

Am răsfoit Calendarul romano-catolic și iată ce am găsit: „Întâmplarea face că nici Calendarul Romano-Catolic să nu-l mai pomenească în această zi, Sfântul Valentin fiind scos din calendar în 1969 din cauza ambiguității datelor referitoare atât la persoana sa, cât și la faptele care au condus la consacrarea lui ca sfânt. În prezent, la 14 februarie, catolicii îi amintesc pe Sfinții Chiril și Metodie”.

Așadar, nu greșim atunci când spunem că Valentine's Day, cu tot „marketing”-ul aferent, este în România - și nu numai - o „sărbătoare” fără sărbătorit.

Oare este nevoie de o sărbătoare ca să oferiți flori, cadouri?

Îmi pun întrebarea: de ce se face atât de multă publicitate unei sărbători împrumutate? În fond, putem să ne bucurăm, să dansăm, să oferim o picătură de dragoste celor pe care-i iubim, în fiecare zi.

